

на мѣстото си. Докато рѣката пои градини, ниви и бостани, тя е на мѣстото си; щомъ тече и само завлича, каквото срещне на пътя си, тя е „Луда Яна.“ Ако енергията на „Луда Яна“ се впрегне разумно, тя може да извърши хубави работи.

„Остани съ насъ!“ Тази беседа е само за онѣзи отъ васъ, на които съзнанието е високо повдигнато, и за които е наближило времето да цвѣнатъ. И затова, казвамъ: Ставайте рано сутринъ, да видите, какъ изгрѣва Божественото слънце. И като видите първия лжчъ на това слънце, кажете му: „Остани съ насъ тази вечеръ!“ Когато въ материалния свѣтъ е вечеръ, въ Божествения свѣтъ е сутринъ. Ако Божественото остане при васъ, настаналъ е вече за васъ новиятъ день. Ако остане при васъ Божественото, ще направи съ васъ непрерывна връзка. Тогава и вие, като ученицитѣ на Христа, ще слушате да ви се говори за великитѣ Божии закони.

Сега като имате свободно време, прочетете сами цѣлата глава на Евангелието, отъ която взехъ само стиха „Остани съ насъ!“ Въ нея има много недоизказани работи, върху които вие сами трѣбва да мислите. Когато цвѣнете, вие ще дойдете до редъ Божествени мисли, които ще опредѣлятъ, какъвъ е великиятъ смисълъ на живота. Така само ще разберете, защо сте дошли на земята и какво можете да постигнете. Така само ще станете съучастници въ общитѣ блага на човѣчеството. Ще дойде день, когато всички единодушно ще кажете: Всичко, каквото Богъ е внесълъ въ насъ, и всичко, каквото ние сме внесли въ Него, нѣма да се загуби. Това, именно, подразбира стиха, въ който Христосъ е казалъ: „Събирайте съкровища за небото, дето нито крадецъ, нито молецъ може да влѣзе!“

„Остани съ насъ, защото вечеръ е, а деньтъ превали!“ Така и вие трѣбва да кажете на Божията Любовь, на Божията Мждрость, на Божията Истина, на всички добри хора по лицето на земята, които минаватъ покрай васъ. И българитѣ казватъ нѣкому: Остани съ насъ за две сладки думи!

---

28. Беседа отъ Учителя, държана на 25 мартъ, 1928 г.

София. — Изгрѣвъ.